

Kuća sećanja i zaborava

Filip David , Christina Pribišević-Zorić (Translator)

[Download now](#)

[Read Online](#) ➞

Ku?a se?anja i zaborava

Filip David , Christina Pribi?evi?-Zori? (Translator)

Ku?a se?anja i zaborava Filip David , Christina Pribi?evi?-Zori? (Translator)

Svako ponekad poželi da bude neko drugi, ali šta ako dobije priliku za to?

Albert Vajs je još od detinjstva imao prilike da promeni svoj identitet. Nakon što je 1942. godine pod okriljem užasnog rata ostao bez roditelja i brata Elijaha, neko vreme je proveo u ku?i folksdoj?era koji ga nazivaju Hans i nude mu da zameni njihovog nestalog sina i tako se spasi od sigurnog pogroma. Albert se tada ipak odlu?uje da sa?uva svoj identitet i pobjegne iz nema?ke porodice koja ga je umalo usvojila. Mnogo godina kasnije, na jednoj od konferencija o Drugom svetskom ratu na kojima u?estvuje, Vajs lutaju?i no?u njujorškim ulicama nailazi na „Ku?u se?anja i zaborava“. U jednoj od prostorija ovog neobi?nog zdanja pohranjeno je nepregledno istorijsko pam?enje. Albert u jednom ekranu može da kao na filmu vidi scene stradanja svojih roditelja i Elijahovog nestanka za koji se ose?a krivim, jer je mla?i brat bio poveren njemu na ?uvanje. Ogromni bol koji je osetio ja?e no ikad može da nestane ako on u slede?oj prostoriji ove ?udesne ku?e izbriše sopstveno pam?enje ili, ?ak, iš?ezne poput svog ro?aka, ?uvenog iluzioniste Hudinija (Erika Vajsa). Ho?e li Albert iskoristiti poslednju šansu da promeni svoj identitet u skladu sa re?ima jednog svog prijatelja i sunarodnika „Pam?enje je strašnije od svakog zaborava“ ili ?e odlu?iti da ostane to što jeste, bez obzira na bol koji ga razdire?

Pisana u prepoznatljivom stilu uglednog autora, Ku?a se?anja i zaborava je jedan od najautenti?nijih romana novije srpske književnosti.

Ku?a se?anja i zaborava Details

Date : Published December 11th 2014 by Laguna, Beograd

ISBN : 9788652117499

Author : Filip David , Christina Pribi?evi?-Zori? (Translator)

Format : Paperback 192 pages

Genre : Fiction, Historical, Historical Fiction, European Literature, Serbian Literature, Contemporary

 [Download Ku?a se?anja i zaborava ...pdf](#)

 [Read Online Ku?a se?anja i zaborava ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ku?a se?anja i zaborava Filip David , Christina Pribi?evi?-Zori?
(Translator)

From Reader Review Kuća sećanja i zaborava for online ebook

Tatjana says

Lišne emotivne priče preživelih (uglavnom jevrejske dece tokom i posle drugog sv. rata) i osvrt na pojam zla (odakle ono nastaje, koje su posledice itd.) prikazan kroz smenu mistike i lišnih ispovesti, pri čemu je pisac uspeo da na sjajan nepatetičan način prenese posledice tih stradanja na psihu preživelih. Uvođenjem mističnih/fantastičnih elemenata dodaje posebnu notu priča, čime na izvanredan način oslikava nešto što bi bilo teško verbalizovati drugačije.

Djordje Popovic says

Nije jednostavna pozicija kritikovati knjigu koja na tako iskren način, uz puno odsustvo patetike, govori o bolu i besmislu zla.

Novi roman Filipa Davida obiluje emocijom, krajnje subjektivnom i proživljenom, koja podseća i opominje. Zato je teško reći da je roman beskoristan i bez prave vrednosti. I nije.

Ali je podjednako istinito reći da romanu nedostaje konzistentnost - kako u pogledu izgrađenosti likova, naracije, motiva i vezivnog tkiva priče, tako i u pogledu samog kvaliteta pojedinih njegovih poglavlja.

Svaki od tih malenih svetova unutar romana vas 'vuče' u sebe; ipak nijedan dovoljno da vam pruži pun italčki doživljaj. Ovo stoga što priče nisu do kraja izvedene, katkad su čak i bolno prekinute, odnos između likova i njihovih ispovesti nije dovoljno razvijen, i sve se u suštini svodi na bolne, sporadične refleksije usamljenih, bolje rečeno ostavljenih, putnika u vozu ka ništavilu.

Postmoderni izraz romana, pa ni njegova konciznost, ne mogu opravdati ove nedostatke. Više truda je, otuda, trebalo uložiti da se dostigne puna vernost, bogatstvo, raznovrsnost i dubina priče. Ovako, dobili smo knihu koja je vredna čitanja, ali ako je dobijanje NIN-ove nagrade trebalo da označi najbolji roman na našem jeziku u 2014. godini, onda to samo po sebi dovoljno govori o odsustvu visokog kvaliteta naše savremene proze.

Marko Radojicic says

Za roman koji je dobio Ninovu književnu nagradu mnogo sam više očekivao. Neiscrpna tema o Holokaustu ispričana kroz niz životnih priča ipak me kao čitaoca nije ostavila bez daha. Roman koji se pročitao u jednom danu...

Slaviša Perišić says

Roman počinje sjajno, ali slabo napreduje. Ne uspeva da zadrži konac, tok, akcenat je na liku koji nije razrađen kroz njegove osobine, nego kroz prošlost i posledice tragedije koja ga je zadesila.

Niže pri?e i uspomene nekolicine ljudi, kroz njihovu introspekciju i osvrt na sadašnjost, posledice rata, pojam zla i zlo?ina.

Uz minimalno istorijskih ?injenica, pisac je uspeo da pokaže nekoliko razli?itih na?ina na koje je rat upropastio i upropaš?ava svet. Sukobili su se, kroz njegove likove, stanovišta definicije zla. Da li je ono unutar ?oveka ili izvan, kao neka metafizi?ka pojava.

Nikola Jankovic says

Jedna od onih knjiga za koje vam se ?ini da nema nijednu suvišnu re?. Veoma koncizno napisana, ?ita se lako i brzo, uprkos tome što govori o teškoj temi. Zlo u 2. svetskom ratu i nepravda u?injena Jevrejima je nešto o ?emu su sve mogu?e pri?e ve? ispri?ane, ali David uspeva da sastavi nekoliko pri?a u jednu celinu, koja se pita o izvorima i razlozima zla. Kombinuju?i psihologiju, mistiku i religiozne nauke, autor ni ne pokušava da odgovori na sva pitanja... Jednostavno ih otvara.

Palindrome says

Mada sam se susrela i sa pozitivnim i negativnim mišljenjem o ovoj knjizi, prevagnulo je mišljenje drugih, koji su knjigu pro?itali pre mene, o mlakosti romana.

Uhvatila sam se ukoštac sa ovom knjigom kojoj sam pristupila gotovo godinu dana od nagra?ivanja, i rešila da steknem vlastiti uvid u Davidov roman.

Me?utim, mlakost, mlakost držim za eufemizam.

Mnogo buke ni oko ?ega, što bi reklo se danas.

Pisati o ratu jeste biranje univerzalne teme - koju bi mogli razumeti mnogi, kroz koju bi mogli razviti empatiju, saživeti sa pri?om.

Me?utim, neuspešno. Suvo, mlako, nekonzistentno u pri?anju, neodrživo, razvodnjeno, kako volim da kažem.

Ono što jeste sjajno David izbegao, a što je vrlo verovatno moglo da mu se desi, jeste skliznu?e u patetiku.

Nekada, možda kada je re? o univerzalnim temama, valja se držati moderne ideje da je važno izna?i novi na?in pisanja, ponajbolje ?itanja teme koja se obra?uje.

Ovako, David nije uspeo da se održi, ispao je, kao Albert Vajs sa bratom Elijem, iz pripovednog voza, ne našavši se sa temom.

Bezimena knjizevna zadruga says

Bolela me ova knjiga. Bolela me do kostiju. Do svake kosti. Filip David ju je napisao iz tonama i tonama bolnijih i iskrenijih kostiju, to znam. I napisao ju je savršeno. I važno je da su mu dali tu prokletu nagradu, ne samo zato što ju je zaslužio, nego zato što ove teme i ove pri?e ne smeju nikada da prestanu da budu aktuelne. I ako vam se ?ini da su ispri?ane, da sve znate, da više nema šta da se kaže, i ako uzmete knjigu i

pro?itate je, i ne zaboli vas, najja?e, ne znam šta vam je.

<https://bezimenaknjizevnazadruga.word...>

Milan Trpkovic says

Pri?e o Holokaustu predstavljaju jedno nepregledno more, kome se ne nazire kraj i ne zna kona?na dubina, ali se zna koje obale je to more zapljuskivalo. Te obale bile su širom Evrope, uklju?uju?i i našu Srbiju. Ali pri?a se ne završava tu, ve? dobija jednu širu dimeniju i knjiga "Ku?a se?anja i zaborava" ne predstavlja samo osvrt na tragi?nu sudbinu jevrejske zajednice u Srbiji (Jugoslaviji) ve? je oli?enje i prikaz stradanja svih onih koji su izgubili živote samo zato što su pripadnici Mojsijeve vere. U tom pogledu, ova knjiga je jedan talas u tom nepreglednom moru, još uvek nedovoljno istraženom i objašnjenom (naro?ito obi?nom svetu, ve?ini u društvu).

Kao polaznik studija o Holokaustu centra Jad Vašem, i nekoga koji se posebno bavi ovom temom, mogu slobodno da preporu?im ovu knjigu kao osnov i po?etak traganja za razumevanjem onoga što se desilo u najmra?nijem periodu istorije Evrope i sveta. Ona ne obiluje nekim krucijalnim istorijskim podacima, ali smatram da tako nešto treba da se potraži u drugim knjigama. Ova knjiga služi da se stekne još ja?i utisak i stvari kao što su stradanje miliona ljudi ne završi u "sobi zaborava". Ona služi da se setimo svih onih koji su bili deo našeg društva, države i istorije, a kojih više nema.

Zorana Mitrovi? says

???? ?? ??? ? ?????????? ?? ????????? ?????? ?????? ?? ?? ?? ?????? ?????? ??? ?????? ?????????? ????? ??
?????????? ?????? ????? ?? ???, "????? ??????", ? ?????????? ?? ?? ?? ?? ?????? ??????????? ? ? ?????? ?????????? ??????
?????? ?????? ?????????? ????? ?? ?? ?????, ?? ?? ??????????, ????? ?? ?????? ?????????, ??????????, ?????????? ?????, ??????
?????????, ??????, ??????????, ? ? ?? ?????? ?????????? ?????? ????? ? ??? ?? ?????? ?? ?????? ?????????? ????? ??
??? ?? ?? ?????? ??? ??????????? ?????? ????? ? ???????.

??? ?? ?????? ?????????? ?????????? ??? ??????, ?????????? ?????? ????? ?? ?????????? ?? ?????? ?????????? ? ?
????????? ?? ?????? ??????????, ? ?????? ??????????
?????? ?????????? ?? ?????? ??? ?????? ?????? ?? ??????????, ?????? ?? ?????????? ?????????? ?????? ? ?????? ??????????
?????????? ?? ??????, ??????????, ?????????????? ? ?? ? ??????????? ?????? ?? ?? ?????? ? ?????????? ?? ?????? ?????
????? ?????? ?? ?????? ??????

?? ?? ?????, ??????? ?????????? ?????? ?????????? ?????? ?????????, ?????????, ??????????? ?????? ? ??????????? ?????
?? ?? ??????????; ????? ?? ?????? ?????????? ??? ?????????????? ? ?????? ? ???? ????? ?? ?????? ??????? ?????????
?????????; ????? ?? ?????? ?? ?????????? ?????? ?? ?????? ?????????? ??? ?? ?????? ?? ?????????? ??????? ?????????? ?? ?????
????? ?????? ?????? ?????????? ?????????????? ?????? ????? ?? ?? ??????; ?????? ?????? ?????????????? ?? ?????????? ? ?????? ???
???, ?? ?????? ??? ?? ?? ??? ?????? ?????? ?? ?????????? ?????? ?????????? ? ?????? ?????? ? ?????? ??????????????
?????????

"?? ??? ?????? ??? ?????? ?? ?????? ?????? ?????, ?????? ?????????????? ??? ??????? ??? ?????? ?????? ?????? ?????
?????? ?????? ???????????, ?????? ??????????? ??? ?? ??????, ??????. ??????? ?? ?????????? ? ?????? ??????, ?????? ??
????????? ?????? ?????????? ?? ?? ?????? ??????????. ? ??????? ? ?????????? ??? ?????? ???, ??????? ????????? ?

"Dan i no? u ušima mi odzvanja jedna melodija. Svedo?anstvo o nama. Da smo bili, postojali. Sa tim

zvucima ležem da spavam, sa njima se budim. Uvek sam verovao da je muzika ja?a od svega, pa i od umiranja, od smrti, od svih užasa. I nekako verujem, dok ta muzika postoji, postojamo i mi."(str.106, pismo Avrama Volfa sinu)

Na primerima proze o holokaustu, npr. Danila Kiša ili Aleksandra Tišme, vidljiva je sli?na pojava koja prati i ovaj roman: neophodnost postupnog, epizodi?nog govora o stravi?nosti preživljenog. Jer, takva iskustva su uglavnom neizreciva. Fragmentarnost proze je tako, s jedne strane, dobro rešenje - budu?i da bi ova teška tema možda postala "nesvarljiva" ili neminovno skliznula u patetiku, ukoliko bi je isporučili u celini. Ovako ona uverljivo nalikuje bolnom se?anju, u podsvest dugo potiskivanoj uspomeni koja dolazi u naletima, odlomcima, postepeno...kao kada se ispovedanjem iznosi na videlo. Sa druge strane, ovaj postmodernisti?ki postupak stvara utisak blage konfuzije i ne baš ?vrste povezanosti, te je izme?u odli?nih prologa i epiloga prisutna izvesna labavost strukture.

Što se stila ti?e, on je neoptere?en i jednostavan, pa ?ini da se ?ita lagano i brzo. Rasute su mnoge ispovesti, novinski ise?ci, fantasti?ni iskora?aji (magijski realizam), dnevni?ki zapisi, pisma, gotovo transkripti monologa sa psihoanaliti?kih seansi....složeni u pomalo raštrkani mozaik patnje, one dostojanstvene i distancirane.

U osnovi knjige je traganje Alberta Vajsa za poreklom straha od opsesivnog zvuka voza, koji ga kroz ?itav život proganja, u snu i na javi. Duboko u sebi, on zna odakle potiče ta fiksacija, ali se boji suo?avanja, optere?en krivicom (zbog gubitka malog brata Elijaha), sramotom (zbog kratkotrajnog u?eš?a u farsu sa promenom identiteta u Hansa, pogubnoj po sve) i bolom (zbog ranog gubitka roditelja). Me?utim, ovo nije samo pri?a o Albertu, ve? i ?itavoj generaciji Jevreja koji su preživeli antisemitske pogrome i pakao logora; niti je samo potraga za na?inom da se suo?i sa patnjom se?anja - nego i ispitivanje problema zla, kao mo?ne sile izvan nas. Ona nije objašnjiva tek delanjem izopa?enih pojedina?nih umova, ve? predstavlja nešto što nas uveliko prevazilazi i time zastrašuje, ?ini da zanemimo.

Ovo je pri?a i Miše Volfa, Urijela Koena, Johana Kraftha. Pripoveda o nesre?i Ingrid, Elize, Emila Najfelda i njegovih roditelja. To je teskoba koja odnosi Solomona Levija, koja tera hipnotizera i trbuhozborca M.N.-a da se služi boleš?u "proro?kog, demonskog deteta" i zara?uje na tu?oj lakovernosti. Optere?enost identitetom, koja negde ide do samomržnje. Pitanje vere, pitanje sumnje. To je izraz života, kako bi Kiš rekao, "obremenjenog smr?u" i neizle?ivo zatrovanog iskustvom koje se, mada veoma blisko i suštinski zajedni?ko (skupovi u Njujorku i deljenje ispovesti o tome svedo?e), ipak ne može potpuno podeliti, ni poistovetiti. Svako nosi sopstvenu kob.

Albert Vajs i njegovi vršnjaci nisu birali svoju tugu - suviše mali da je u tom trenutku shvate, a dovoljno svesni da nikada ne zaborave traumu. Ali su se, kada je bilo potrebno, odlučili da je zadrže, kao neophodni ?inilac uspostavljanja raspar?anog identiteta.

U svetu bola, mi smo bi?a sazdana od njega. Postojimo u bolu i kroz bol.

"Ali, šta bi on bio bez toga, bez duboko prožimaju?eg bola? U njemu se ?uvaju se?anja na oca, majku, Elijaha. Taj bol je sve ono što je on sam, bez tog bola on, Albert Vajs, ne postoji. A ni oni do kojih mu je najviše stalo."(str.117)

Naslovni simbol je zaista centralan. U zamišljenoj "ku?i", Albert dobija jedinstvenu priliku da se projektuje (baš kao i otac ili još ranije, dalji ro?ak Erik Vajs "Hudini") u neku drugu stvarnost - samoponištenjem, kroz eliminaciju svih se?anja koja ubijaju. Me?utim, to je tek još jedna iluzija. Zaborav je možda prividno lekovit, ali, on tako?e uništava i ono što nas ?ini. U njemu nestaje sve, kao u vrtlogu, stravi?noj tmimi neznanja i nesvesti. Sa potiranjem, negiranjem preživljenog, gubimo sopstveni smisao. Se?anja bole - ali su deo nas, potvrda postojanja izgubljenog. ?ak ih i volimo - ali, ne mazohisti?kom zaljubljenoš?u u li?nu tugu, ambivalentnim gnušanjem onoga što istovremeno negujemo kao osobenost, ?ak ni pomirenjem (jer, njega u

potpunosti ne može i ne sme biti, baš kao ni opravdanja i racionalizovanja holokausta)...

Radi se o prihvatanju nužnosti, pozicioniranju sebe u vrtlogu minulih događaja i, kao kod životnog brodolomca, pohranjivanju većno opominjućih uspomena, umesto bežanja i potiskivanja.

Kao što je odbio da u zaboravu prigrli ponuđeni identitet Hansa Kraftha, tako je odoleo i brisanju svega primamljivim tasterom u "kući zaborava". Postojati kroz patnju, istovremeno znači odupiranje zlu, ništavilu - koje jeste negacija, zaborav.

Roman počinje i završava se nesnosnom bukom u junakovoj glavi, odjekom beskrajnog nedostajanja. Samo, na kraju se ona ne pokušava, niti želi uništiti, potisnuti hipnozama, psihoanalizama, podvalama. I zatvaranje oči više neće značiti izbegavanje teme zla i njegovo ignorisanje, naprotiv. Biće to ponovno stvaranje jednog patnjom pročišćenog, sećanjima obnovljenog sveta, otvaranje vrata - ne zaborava, već većnosti.

"To je sve što je želeo, svet bez bola, nepravdi, ožajanja, bez zla.

Postoji takav svet. U jednom drugačijem, skrivenom poretku stvari."(str.188)

Ključno pitanje, ipak, predstavlja metafizika i poreklo zla. Odgovor je pesmističan: ovo nije knjiga koja donosi (barem ne očekivanu, konvencionalnu) utehu. Ne leži katarzičnim doživljajem, kao nekada grčke tragedije. Zaključak joj je porazan: od zla nema bekstva, a svet u kome živimo je avolji poligon. Ali, SEĆANJE je, nasuprot varljivoj privlačnosti zaborava (zavodljive laži, obećanja izbavljenja kroz prazninu), ono što može biti lekovito, koliko i destruktivno - donositi spas, jednako kao i propast. Sećanje na nepravdu naoružava nas protiv novog zla, upozorava, sprečava kobno ponavljanje. Održava svest budnom i, pre svega, većito opominje.

Ovaj roman je upravo to - mirno upozorenje (kroz evokaciju mnoštva glasova), jedna mirna (ali, stišanost pojačava potresnost!) **opomena** za budućnost. Jedino **pamteći**, kao da nam poručuje, priznajemo da stradanje nije bilo uzaludno, odajemo poštu žrtvama, osmišljavamo svet bez zla. I sebe u njemu, kroz senke drugih u sebi.

Pavle says

Sećanje je gore od svakog zaborava, tako jednostavna rečenica koja savršeno dočarava ovaj roman. Snovi, noćne more, bol i jad, Zlo. Lično i kolektivno sećanje se dovode u jednakost. Slep ulica za mnogo više od jedne generacije, za ceo jedan narod. Jako tužan i očekivano vrlo intiman roman. Roman za gorko pamćenje koji je po mom mišljenju, nažalost, daleko od savršenog. U toku čitanja nisam mogao da se oduprem utisku da nešto nedostaje, da je ovo tek nacrt, skica... Mada, možda je to i bila piševa zamisao. Lišiti narativu celovitosti, potpunosti jer mnogim propaćenim ljudima život je tek to. Nedovršena zamisao. Sećanje.

4+

P.S. Kraj me je jaako podsetio na kraj Kusturičinog Andergraunda.

Kristijan says

U životu čoveka previše je stvari koje ga opterećuju, guše, remete mu snove i izazivaju bol. Sve ovo je još jače izraženo ako je čovek preživeo nešto što obično reći ne mogu da opišu - veliko zlo koje je učinjeno

protiv njega, njegovih najbližih ili celog njemu poznatog univerzuma. Godinama kasnije nakon u?injenog zla, treba li se vra?ati njemu i ve?ito ga održavati u glavi, se?anju, kolektivnoj svesti i rovariti po tome kao noktom po svežoj rani i izazivati i dalje bol, ili treba pre?i preko svega toga i zaboraviti sve, zarad nekog prividnog duševnog mira i lakšeg sna.

Filip David u svojoj knjizi „Ku?a se?anja i zaborava“ vešto tka pri?u o onima koji su preživeli holokaust - onima kojima su ponu?eni alternativni životi menjanjem identiteta. Svi likovi u ovom romanu su svedoci užasa i velikog zla i oni se pitaju da li zlo postoji kao opipljivi entitet. U toj težnji za definisanjem zla i kakvim-takvim pokušajem razumevanja onoga što se nikako ne može razumeti, kao u beskrajnoj petlji vrti se glavni lik, Albert Vajs. Njegov život je poput esherove petlje - kruženje po bezbrojnim paklovima se?anja iz kojih nema izlaza. On ?uje i sanja fantomske vozove i ve?ito traži izgubljenog brata, guši se u bolu i krivici i u njemu se opet budi strah jer sluti da ga iz mraka posmatra nešto... U toj svojoj potrazi nai?i ?e na Ku?u se?anja i zaborava gde na pokretnoj traci u jednoj sobi vidi svoj život a u susednoj sobi nalazi lek za svoju napa?enu dušu u vidu zaborava. Me?utim, Albert ne?e poništiti taj deo sebe zaboravom jer bol i patnja su deo njegovog identiteta, poput imena i prezimena koje je odbio da menja. Zaborav je opasniji od se?anja. Jer kako neko jednom re?e - ako o ne?emu ne pri?amo, to kao da se i nije desilo. A ovakvo nešto se ne sme zaboraviti i onda ponoviti. Albert je nau?io lekciju svog života: da se stvarnost ?ita kao bolest. Jedini na?ini bekstva od te bolesti su autodestrukcija, zaborav ili iš?ezavanje. Ali ne bilo kakvo iš?ezavanje ve? ono magi?no koje je njegov ro?ak Huidini doveo do savršenstva...

Izuzetno interesantan roman - sažet, britak, oštrouman, dubok. U neku ruku me je podsetio na „Beli hotel“ D.M. Tomasa, ali ta sli?nost ne narušava onaj vrhunac do kojeg dolazimo na kraju romana. Roman je veoma aktuelan jer zasigurno i sada, u ovom momentu, izme?u stvarnosti i bolesti možemo staviti znak jednakosti. Pitanje je samo kako se osloboditi te bolesti – samouništenjem, zaboravom, iš?ezavanjem i bekstvom ili ?emo potražiti lek – protivotrov za ovo stanje i osloboditi se... a jedna stvar je sigurna: rad ni u današnjim uslovima ni na ovome mestu ne osloba?a...

Jelena says

Tolike su nesrece koje sudbinu pojedinca ili cijelog jednog naroda izokrenu naopacke.

Zlo koje odjednom sve pohara, kao ono zlo koje je snaslo Jevreje za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Kako nastaje zlo? Koji mu je oblik? Da li ga je moguće definisati?

Opredjeliti se za bolno sjecanje ili zaborav? Iako bi zaborav mogao zvucati kao olaksanje, sta bi onda bio covjek bez svog prozivljenog bola, kad taj bol je ono sto je covjek sam? U njemu su sacuvana sva sjecanja i iskustva koja cine najveći dio zivota...

Bez obzira na temu pisac vjesto uspijeva da ne zapadne u patetiku, mada ta neka sveprisutna distanciranost pridonosi osjecaju da su likovi nepotpuni, a njihove price medjusobno nepovezane, pa je izostao taj osjecaj cjeline.

?ur?ica Bolfek says

Nakon toliko pro?itanih romana o holokaustu pomisliš da se nema što novoga i druga?ijeg re?i, onda naletiš na ovakvu knjigu i shvatiš da o nekim temama nikad nije previše napisano. Kroz potragu za suštinom zla ispri?ano je više razli?itih pri?a jednostavnim jezikom, svaka je na svoj na?in potresna, a jednostavan stil im daje iskrenu emociju koja ostavlja gorak okus u ustima i nelagodu u trbuhu.

Ne volim šarati po knjigama, ali ovaj put sam uzela marker i obilježila neke rečenice i cijele odlomke jer imam osjećaj da ću im se vraćati baš kao i što imam potrebu još jednom pročitati tih stotinu osamdeset i nešto stranica.

Petra Miocic says

<https://procitajto.com/2016/02/23/kuc...>

Je li zlo civilizacijska tekovina, nešto iracionalno, u nama skriveno i kroz nas objelodanjeno? Ili je ono odviše banalno da bismo njegovim problematiziranjem opteretili napućeni medijski, znanstveni, književni i umjetnički diskurs? I kakav je život obojen sveprožimajućim osjećajem krivnje? Ima li u prostoru oslikanom zlom čije praznine zapunjuje krivnja mjesta subverziji, pozitivnom i pogledu čvrsto usmjerenom prema naprijed?

U posljednjem romanu nagrađivanog srbijanskog autora Filipa Davida Kuća sećanja i zaborava ova se pitanja sudaraju i isprepliću u priči prožetoj elementima magijskog realizma. Teška pitanja traže aktivnog čitatelja i ne trpe tekstualnu lakotu i jednostavnost. S tom se mislju čitatelji često ograđuju od knjige čija se tema konstruira oko pitanja Holokausta i metafizike zla. I ta ih misao prečesto od takve knjige odbije. U slučaju Kuće sećanja i zaborava čije je hrvatsko izdanje zaprešićka nakladnička kuća Fraktura objavila lani, vođen tom pretpostavkom čitatelj će ostati uskraćen za vrijedno, oplemenjujuće, upečatljivo i iznenađujuće oslobođajuće čitateljsko iskustvo. Ne uskrativši ni sebi ni čitatelju ništa od tekstualne ozbiljnosti i kvalitete, autor na posve neposredan, iskren i intiman način komunicira s čitateljem dopuštajući time svakom ponaosob stvaranje vlastitog čitateljskog iskustva, vlastito proživljavanje teksta i uranjanje u priču. Priču koja u čitateljevim rukama postaje karta u zatamnjen, ali čarobnim elementima oslikan svijet što ga je David stvorio za Alberta Vajsa, Židova u potrazi za onim nedostajućim fragmentom vlastitog identiteta uz čiju će pomoć slika biti cjelovita, a dugogodišnja bol i krivnja, ako već neće nestati, bar postati podnošljivije. Albertov je život spašen zahvaljujući žrtvi njegove majke. Ona je, na putu za Auschwitz njega i mlađeg mu brata Elijaha izbacila iz jurećeg vlaka ne bi li im tako osigurala bar neku nadu u preživljavanje. Albert, kao stariji brat, osjeća golemu odgovornost prema malome Elijahu i to što ga je izgubio, a njegova je sudbina ostala nerazriješena, proganja ga i u trenutku kada, u poodmakloj dobi, posjećuje svojevrsni simpozij preživjelih iz Drugog svjetskog rata, mjesto ispunjeno prevelikom tugom pomiješanom s osjećajem krivnje, mjesto traženja svega onog što ne želi ili ne smije biti nađeno, svega onog uznemirujućeg bez čijeg spoznavanja nije moguće pronaći mir.

Može li saznanje i donijeti taj mir ili će nova spoznaja samo produbiti stari, postojeći nemir? Hoće li istina odvesti na put k smirenju ili u potpuno ludilo? Mnoge su priče, mnogi životi, a naposljetku, i mnoge istine, okupljene u Davidovoj Kući sećanja i zaborava i u svakoj je od njih spoznaja drugačijeg karaktera, drugačije obojena. No baš kao i u stvarnom životu, najčešće nije oslobođajuća, ali svakako je nužna. Kroz lik Alberta Vajsa i njegovu davnu mogućnost izbora, zaborava i promjene identiteta, preoblaćenje u kožu njemačkog dječaka Hansa čime bi njegovim roditeljima umanjio gubitak, a sebe spasio u zaboravu, David pokazuje na koliko je razina zaborav pogrešan. Prije svega zaborav je, naravno, oslobođajući, ali tko smo ako zaboravimo? Zaborav nudi spas od boli, ali što kada je bol tvorbeni element identiteta kojim se cijeli život zaogrtaemo. Što smo, pita se Vajs, a zajedno s njim to si pitanje postavlja i čitatelj, ako zaboravimo.

Kuća sećanja i zaborava, iako opisana kao stvarno mjesto u jednoj izmišljenoj sceni ovog romana, metafora je za život. Život koji se oblikuje u mešugri svjetla i tame, ispreplitanju sećanja i zaborava. Ako zaboravimo

jer je sje?ati se preteško, izdali smo sebe, svoju prošlost i, prije svega, ljude utkane u tu prošlost.

Autor je na jednom mjestu u romanu zabilježio kako neke stvari nije mogu?e zapisati. Ne zato što mi to ne bismo htjeli ili smjeli ve? stoga što postoji neka nevidljiva sila kojoj se nemogu?e oduprijeti, sila pod ?ijim smo utjecajem nemo?ni, sila koja nam brani. No Filip David ipak je uspio. Nevidljivoj sili unato?, stvorio je pri?u o prošlosti ?iji je pogled usmjeren u budu?nost, pri?u tako složenu, a tako jednostavnu. Pri?u o zlu, o životu, o smrti, o svemu što smo skloni mistificirati, svemu što smo spremni uop?iti ne bismo li se tome poop?enome kasnije mogli vratiti i u njemu prona?i uto?ište. Ovim prekrasnim primjerom magijskog realizma, napisanog s mirallesovskom lako?om i schlinkovskom osloba?aju?om notom, David dekonstruira to op?e i ?ini ga posebnim, osobnim. Time je stvorio europski roman u punom smislu te rije?i, tekst koji je više od teksta, život sam, egzistencija za sebe...
